

## A szegedi konzervgyár

A Délmagyarország a közelmúltban közölte vitéz dr. Shvoy Kálmán ny. altábornagy, országgyűlési képviselő nyilatkozatát, melyben a szegedi küldöttségnek Fabinyi pénzügyminiszter ural történt megbeszélését ismertette. Többek között szó volt arról, hogy milyen ipari vállalatokat lehetne letelepíteni, ezalkalommal szó volt egy konzervgyár létesítéséről is. Ugyancsak a Délmagyarország november 30-i száma közölte Shvoy képviselő urnak a TEBE-kongresszuson elmondott beszédét, ezalkalommal is szóvá tette Szegeden egy konzervgyár létesítésének a fontosságát.

1933 őszén foglalkoztam már egy konzervgyár és hűtőház létesítésével, tárgyalásokat folytattam néhány tőkéssel, majd 1934 november havában egy vegyész-mérnökkel is tárgyalásokat kezdtem. Elgondolásomat a mérnök magáévé tette és közölte, hogy Szegeden igen nagy lehetőségek vannak, úgy prosperitás mint rentabilitás szempontjából egy konzervgyár létesítése Szegednek elsőrendű feladata volna. A vállalat alapításához saját személyében 10—15.000 pengővel kívánt hozzájárulni és mint szakember, akinek egyébként igen nagy gyakorlata van. Munkám eredménye az lett, hogy december 8-án a Lloyd-ban hat ur jelenlétében tárgyalás indult meg, a tárgyalás során felmerült kívánságnak megfelelően tovább tevékenykedtem. A mérnök azonban őszinte volt és még aznap délután közölte, hogy nem nagy a kilátás a szóban levő vállalat megalapítására, ennél fogva már holnap visszautazik külföldre, ahonnan szabadságra érkezett.

További részleteket ezalkalommal nem kívánok felsorolni, csupán azt említem meg, hogy 1935 őszétől 1936 márciusig újból szervező munkát végeztem, ez idő alatt a Lloydban három alkalommal volt ez ügyben tárgyalás, döntés ezalkalommal sem történt. Eddigi meddő munkám dacára sem adtam fel a reményt és ez év elején újból folytattam tárgyalásokat, majd felkerestem dr. Pálffy polgármester urat és tájékoztattam a kezdeményezésemről, de hangsúlyoztam azt is, hogy a város maga is lépjen az alapítók sorába, a polgármester ur kilátásba helyezte a város anyagi és erkölcsi támogatását.

1936 szeptember 2-án a Délmagyarország hasábjain „A szegedi gyümölcs exportja, értékesítése és ipari feldolgozása” címmel megjelent cikkemben teljes részletességgel foglalkoztam gyümölcs-termésünk értékesítésével, ipari feldolgozásával és egy konzervgyár létesítésének a fontosságával. Mindnyáján csak őszintén örülhetünk, hogy Shvoy képviselő ur felismerte egy konzervgyár létesítésének a fontosságát. Sajnos az utolsó években, már két konzervgyár létesült az országban, ezek egyike 1935-ben és 1936-ban 200.000 pengővel K. F. T.-vé alakult, e vállalat egyébként igen szép exportot fejt ki nyersparadicsomban is, amit Szeged is elérhetne, mert talajviszonyaink a paradicsom termelésre kiválóan alkalmasak. A paprikatermelők érdekében is szorgalmazni kellene a paradicsom termelést, mert a paprika feldolgozása korlátozva van, nem tudjuk mit hoz a jövő, így a paprikatermelés mellett ennek a termelését is meg kellene kezdeni.

Tárgyalásaim során megállapítottam, hogy mindenkit érdekelt a tervbevetett vállalat alapítása, itt viszont a helyzet az, hogy a tőke valaminek a jelentőségét sokszor későn ismeri fel. Miután magántőke eddig ezt nem valósította meg, Szeged városa lenne hivatva arra, hogy ennek megvalósítását elősegítse. Egy konzervgyár létesítése elsőrendű feladata volna a város hatóságának, a mezőgazdák és gyümölcsstermelők érdekében is. Egy érdekeltség könnyen összehozható volna, ha a város maga is résztvenne annak alapításában cca 30—40.000 pengővel. És, hogy ezen körülmény a város költségvetését ne érintse, megjelöltem illetékeseknek az útját, hogy honnan vehető elő a fent említett összeg, amely városi követelés már évek óta szunnyad egyik vállalat tárcájában. Néhány tőké, akikkel eddig tárgyalásokat folytattam, ma is hajlandó résztvenni annak alapításában.

Gyümölcs-termésünk évről-évre fokozódni fog,

ha figyelembe vesszük az utóbbi években eszközölt telepítéseket, ennél fogva az exportra és fogyasztásra kevésbé alkalmas gyümölcs ipari feldolgozását biztosítani kell, annál is inkább, mert az eddig is tekintélyes összeget képviselt. De a mezőgazdák is foglalkoztatva lennének a feldolgozandó nyersanyag, különösen a paradicsomtermeléssel, aminek hozama az átlagos termelvényeket jóval túlhaladja még a fűszerpaprikát is, mert egy hold paprikatermés eredményez 200—240 pengőt, addig egy hold paradicsomtermés 120—150 q kacsozás s öntözéssel azonban cca 200 q-ig is fokozható, amit a konzervgyárak ez évben q-ként 4 pengővel kötöttek le, illetve vetettek át.

A fentiek mérlegelése mellett szükségesnek tartom megemlíteni, hogy Szeged, mint az ország második városa, ne maradjon le minden olyan dolgoknak a megvalósításától, amit sokkal kisebb városok már megvalósítottak. Igen sok vá-

A hirneves Janik-vendéglőben (Szent István-tér)  
**Minden szombaton este külön házi  
disznótoros vacsora**  
és marosvásárhelyi módra készült erdélyi  
**FLEKKEN**

és vargabéles. Elsőrendű fajborok, Ujonnan átalakított két külön terem. Szíves pártfogást kér  
Marosvásárhelyi **Barabás Sándor** vendéglős  
Telefon: 16-19.

ros, többek között legutóbb Debrecen kapott hűtőház létesítésére tekintélyes állami hozzájárulást, egy Szegeden létesítendő konzervgyár is kell, hogy kapjon megfelelő állami támogatást, amit egyébként Halla államtitkár ur januári Szegeden tartózkodása alkalmával kilátásba helyezte. E vállalat létesítése esetén, Szeged tekintélyes jövedelemhez jutna és az export révén külföldön a város jóhírnevét is fokozná.

Nadobán László.

## Rácznak van szíve!

olcsó áron szép és jó cipőt adni.

**20**

Pengőtől már vehet elsőrendű anyagból, a legelegánsabb formákban férfi cipőt.

Nézzé meg világvárosi kirakataimat.

**Rácz Cipőszalon**

Kölcsei ucca 7.

**Május 26-a és június 6-a között**

**rendezik meg a tizedik  
szegedi ipari vásárt**

**Az iparpestület előljáróságának ülése**

(A Délmagyarország munkatársától.) Az iparpestület előljárósága pénteken délután tartotta ez évben utolsó ülését Rainer Ferenc elnöklésével. Megjelent az ülésen dr. Róth Dezső tb. tanácsnok, az iparhatóság vezetője is. Az elnöki előterjesztések során dr. Gyuris István titkár beszámolt a múlt vasárnap Hódmezővásárhelyen tartott körzeti iparosgyűlésről, amelyen az iparosok általános problémáiról tárgyaltak. A vásárhelyi gyűlés elhatározta, hogy iparost jelöl a kereskedelmi és iparkamara közeljövőben betöltésre kerülő elnöki tisztségére. Ezzel kapcsolatban az előljárósági ülés elhatározta, hogy Rainer Ferencet jelöli a kamara elnökségére.

Elhatározta az előljáróság, hogy az összes szakosztályok bevonásával január 29-én nagyszabású iparosbált rendez és ennek jövedelmét az iparosaggház javára fordítja.

Foglalkozott az értekezlet a tizedik, jubiláris szegedi ipari vásár megrendezésével. Az elnökségnek az volt a javaslata, hogy a tizedik vásárt az eucharisztikus kongresszusra és egyéb fontos körülményekre való tekintettel május 26—június 6. között rendezzék meg.

Vörös József arra tett javaslatot, hogy a vásárral kapcsolatban kézműipari kiállítást is rendezzenek, ezáltal a vásár nivója emelkedne és a látogatottságát is fokoznák.

Wirth István kollektív kiállítás megrendezésére tett javaslatot. A vásár keretében ki kellene állítani azokat a külföldről behozott kisebb ipari tárgyakat, amelveket a hazai kézműipar is elő tudna állítani. Ez serkentőleg hatna az iparosokra. Az előljáróság elfogadta Vörös József indítványát, Wirth István javaslatát megfontolás tárgyává teszik. Hozzájárult az előljáróság, hogy az ipari vásárt május 26—június 6. között rendezzék.

Hodács Andor és társai arra tették indítványt, hogy az iparpestületi tisztviselők számára állapítson meg az előljáróság karácsonyi segélyt. Schatz Izsó a számvizsgáló bizottság részéről javasolta a kérelem teljesítését és a fedezetet is megjelölte. Gombos István ellenzte a segély megszavazását tekintettel az iparosok nehéz helyzetére. Az elő-

járóság Hodács Andor, Tokaji János és Wirth István felszólalása után elhatározta, hogy karácsonyi segélyt folyósít a tisztviselőknek.

Az előljáróság ülése Rainer elnök zárószavával ért véget.

## A második Landru-villa

Páris, december 10. Nagy izgalomban tartja a francia főváros közönségét a Landruhoz hasonló tömeggyilkossági ügy, amelynek főszereplője Eugen Weidmann 29 éves majnafrankfurti fiatalember, aki a katonáskodás elől szökött meg Németországból. Egyetlen fillér nélkül érkezett Franciaországba és elhatározta, hogy mindenképpen pénzt szerez. Elvetemültségében annyira ment, hogy az áldozatoktól elrabolt pénzről pontos könyvet vezetett. A rendőrségen kilenc gyilkosságot ismert be, áldozatai között négy gyermek szerepelt. A legnagyobb szenzációt akkor keltette vallomásával, amikor beismerte, hogy meggyilkolta meg Joan de Kowen amerikai táncosnőt, aki a nyáron eltűnt. Többek között megölte Brommer Frigyes emigráns németet is. Valamennyi áldozatát Páris közelében, Vaucressonban lévő bérelt villája szomszédságában hantolta el.

A rendőrség valamennyi holttestet megtalálta. A villa közvetlen szomszédságában van annak a villának, amelyben a hírhedt Landru követte el szörnyű tetteit. A rendőrségnek az a feltevése, hogy legalább két társa volt Weidmannnak. Az egyik Pierre Millon francia valutaüzér valószínűleg, akit jelenleg Németországban letartóztattak üzérkedés miatt. A másiknak a nevét a vizsgálat érdekében egyelőre titokban tartják. A rendőrség azt is megállapította, hogy Weidmann többszörösen büntetett egyén. Összeköttetései révén elérte, hogy a párisi világgkiállítás, mint idegenvezető működhetett. Így volt módjában a jómódú idegenekkel összeköttetésbe lépnie.